

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง "ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทยาบ้าในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง" ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลและประเมินผลอย่างเป็นระบบจากแบบสอบถาม จำนวน 274 ชุด การสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้า จำนวน 10 คน โดยศึกษาประชากรกลุ่มตัวอย่างจากเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้าและศาลได้พิพากษาตัดสินให้เข้ารับการฝึกอบรมอยู่ที่ บ้านกรรณา บ้านมุทิตา บ้านอุเบกขา และบ้านปราณี โดยผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลและจำแนกผลการวิจัยออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของประชากรกลุ่มตัวอย่างจากการตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนในหัวข้อเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทยาบ้าในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของประชากรกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1. ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของประชากรกลุ่มตัวอย่าง

1. อายุ

ตารางที่ 8 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกรกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุขณะกระทำความผิด

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
เด็ก (อายุตั้งแต่ 7 ปี บริบูรณ์ แต่ไม่เกิน 14 ปี)	18	6.6
เยาวชน (อายุตั้งแต่ 14 ปี บริบูรณ์ แต่ไม่เกิน 18 ปี)	256	93.4
รวม	274	100.0

Max = 17

Min = 12

Mean = 16.12

จากตารางที่ 8 พบว่าจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง 274 คน ส่วนใหญ่เป็นเยาวชนจำนวน 256 คน (ร้อยละ 93.4) และเป็นเด็กจำนวน 18 คน (ร้อยละ 6.6) อายุต่ำสุด 12 ปี อายุสูงสุด 17 ปี อายุเฉลี่ย 16.12 ปี

2. เพศ

ตารางที่ 9 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	221	80.7
หญิง	53	19.3
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่าจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง 274 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 221 คน (ร้อยละ 80.7) และเป็นเพศหญิงจำนวน 53 คน (ร้อยละ 19.3)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ข้อหา/ฐานความผิด

ตารางที่ 10 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อหาเกี่ยวกับยาบ้า

ข้อหา	จำนวน	ร้อยละ
เสพยาบ้า	48	17.5
ครอบครองยาบ้า	103	37.6
มียาบ้าไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่าย	61	22.3
จำหน่ายยาบ้า	62	22.6
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่าจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง 274 คน ส่วนใหญ่กระทำความผิดในข้อหา ครอบครองยาบ้า จำนวน 103 คน (ร้อยละ 37.6) ข้อหาจำหน่ายยาบ้า จำนวน 62 คน (ร้อยละ 22.6) ข้อหา มียาบ้าไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำนวน 61 คน (ร้อยละ 22.3) และข้อหาเสพยาบ้า จำนวน 48 คน (ร้อยละ 17.5)

4. จำนวนครั้งที่กระทำความผิด

ตารางที่ 11 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนครั้งที่กระทำความผิด

จำนวนครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ครั้งแรก	121	44.2
ครั้งที่ 2	109	39.8
ครั้งที่ 3	35	12.8
ครั้งที่ 4	5	1.8
มากกว่า 4 ครั้ง	4	1.5
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 68 พบว่าจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง 274 คน ส่วนใหญ่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าเป็นครั้งแรกจำนวน 121 คน (ร้อยละ 44.2) ครั้งที่ 2 จำนวน 109 คน (ร้อยละ 39.8) ครั้งที่ 3 จำนวน 35 คน (ร้อยละ 12.8) ครั้งที่ 4 จำนวน 5 คน (ร้อยละ 1.5) และมากกว่า 4 ครั้ง จำนวน 4 คน (ร้อยละ 1.5)

5. ระยะเวลาที่เข้ารับการฝึกอบรมในสถานฝึกอบรม

ตารางที่ 12 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาที่เข้ารับการฝึกอบรมในสถานฝึกอบรม

จำนวนครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 6 เดือน	79	28.8
6 เดือน - 1 ปี	128	46.7
1 ปี - 3ปี	64	23.4
ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป	3	1.1
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 12 พบว่าจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง 274 คน ส่วนใหญ่ถูกฝึกอบรมอยู่ในระยะเวลาดังแต่ 6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่เกิน 1 ปี จำนวน 128 คน (ร้อยละ 46.7) ต่ำกว่า 6 เดือน จำนวน 79 คน (ร้อยละ 28.8) ตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไปแต่ไม่เกิน 3 ปี จำนวน 64 คน (ร้อยละ 23.4) และ ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน (ร้อยละ 1.1)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. สถานภาพทางครอบครัว

ตารางที่ 13 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความสัมพันธ์ของสถานภาพทางครอบครัว

สถานภาพทางครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
บิดามารดามีชีวิตและอยู่ด้วยกัน	104	38.0
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	36	13.1
บิดาและมารดาเสียชีวิตทั้งคู่	7	2.6
บิดามารดามีชีวิตอยู่แต่หย่าร้างกัน	127	46.4
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 13 พบว่าจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง 274 คน ส่วนใหญ่บิดามารดามีชีวิตอยู่แต่หย่าร้างกัน จำนวน 127 คน (ร้อยละ 46.4) บิดามารดามีชีวิตอยู่และอยู่ด้วยกัน จำนวน 104 คน (ร้อยละ 38) บิดาหรือมารดาเสียชีวิต จำนวน 36 คน (ร้อยละ 13.1) และบิดาและมารดาเสียชีวิตทั้งคู่ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 2.6)

7. การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

ตารางที่ 14 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดู	จำนวน	ร้อยละ
รักและให้ความอบอุ่นพอเหมาะพอควร	240	87.6
ปล่อยปะละเลยไม่สนใจ	34	12.4
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 14 พบว่าจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง 274 คน ส่วนใหญ่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีการอบรมเลี้ยงดูผู้กระทำผิดแบบให้ความรักความอบอุ่นพอเหมาะพอควร จำนวน 240 คน (ร้อยละ 87.6) และมีการอบรมเลี้ยงดูผู้กระทำผิดแบบปล่อยปะละเลยไม่สนใจในตัวผู้กระทำผิด จำนวน 34 คน (ร้อยละ 12.4)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

8. รายได้ของครอบครัว

ตารางที่ 15 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อวัน

รายได้เฉลี่ยต่อวัน	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เท่ากับหรือต่ำกว่า 157 บาทต่อวัน	106	38.7
รายได้ตั้งแต่ 158 บาทขึ้นไปต่อวัน	168	61.3
รวม	274	100.0

Max = 350

Min = 70

Mean = 162.19

จากตารางที่ 15 พบว่าจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง 274 คน ส่วนใหญ่ครอบครัวมีรายได้ตั้งแต่ 158 บาทขึ้นไปต่อวัน จำนวน 168 คน (ร้อยละ 61.3) และมีรายได้เท่ากับหรือต่ำกว่า 157 บาทต่อวัน จำนวน 106 คน (ร้อยละ 38.7) รายได้ต่อวันมากที่สุด 350 บาท รายได้ต่อวันต่ำสุด 70 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อวัน 162.19 บาท

9. สภาพถิ่นที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 16 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสภาพถิ่นที่อยู่อาศัย

สภาพถิ่นที่อยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
ชุมชนแออัด	89	32.5
ชุมชนไม่แออัด	185	67.5
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 16 พบว่าจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง 274 คน ส่วนใหญ่มีสภาพถิ่นที่อยู่อาศัยลักษณะเป็นชุมชนไม่แออัด จำนวน 185 คน (ร้อยละ 67.5) และสภาพถิ่นที่อยู่อาศัยลักษณะเป็นชุมชนแออัด จำนวน 89 คน (ร้อยละ 32.5)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

10. ครอบครัวและเครือญาติกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า

ตารางที่ 17 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะของครอบครัวและเครือญาติกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า

ครอบครัวและเครือญาติกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า	จำนวน	ร้อยละ
เคยกระทำความผิด	87	31.8
ไม่เคยกระทำความผิด	187	68.2
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 17 พบว่าจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง 274 คน ส่วนใหญ่มีครอบครัวและเครือญาติไม่เคยกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าและถูกจับกุมดำเนินคดีตามกฎหมายมาก่อนจำนวน 187 คน (ร้อยละ 68.2) และครอบครัวและเครือญาติเคยกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าและถูกจับกุมดำเนินคดีตามกฎหมายมาก่อน จำนวน 87 คน (ร้อยละ 31.8)

11. การคบเพื่อน

ตารางที่ 18 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะของการคบเพื่อนของผู้กระทำผิด

การคบเพื่อน	จำนวน	ร้อยละ
คบเพื่อนดี	54	19.7
คบเพื่อนไม่ดี	220	80.3
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 18 พบว่าจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง 274 คน ส่วนใหญ่คบเพื่อนไม่ดี ซึ่งได้แก่เพื่อนที่ชอบดื่มสุรา เล่นการพนัน ติดยาเสพติด และชอบเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน จำนวน 220 คน (ร้อยละ 80.3) และคบเพื่อนดี ซึ่งได้แก่ ชอบเล่นกีฬา และออกกำลังกาย เข้าร่วมกับองค์กรบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ คอยช่วยเหลือและแก้ปัญหาให้ จำนวน 54 คน (ร้อยละ 19.7)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

12. สาเหตุที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า

ตารางที่ 19 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุที่กระทำความผิด

สาเหตุที่กระทำความผิด	จำนวน	ร้อยละ
บิดา มารดาบังคับให้ กระทำ	5	1.8
ถูกเพื่อนชักจูง จ้างวาน	72	26.3
ความยากจน	20	7.3
ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน	73	26.6
ความโกรธแค้นพยาบาท	7	2.6
ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์	97	35.4
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 19 พบว่าจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง 274 คน สาเหตุที่กระทำความผิดส่วนใหญ่เนื่องจาก ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ จำนวน 97 คน (ร้อยละ 35.4) ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน จำนวน 73 คน (ร้อยละ 26.6) ถูกเพื่อนชักจูง จ้างวาน จำนวน 72 คน (ร้อยละ 26.3) ความยากจน จำนวน 20 คน (ร้อยละ 7.3) ความโกรธแค้นพยาบาท จำนวน 7 คน (ร้อยละ 2.6) และถูกบิดามารดาบังคับให้กระทำ จำนวน 5 คน (ร้อยละ 1.8)

13. ระดับการศึกษาสูงสุด

ตารางที่ 20 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยได้รับการศึกษามาก่อน	3	1.1
ต่ำกว่าชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6	38	13.9
จบชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6	108	39.4
สูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป	125	45.6
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 20 พบว่าจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง 274 คน ส่วนใหญ่ระดับการศึกษาสูงสุดสูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป จำนวน 125 คน (ร้อยละ 45.6) จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 108 คน (ร้อยละ 39.4) ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 38 คน (ร้อยละ 13.9) และไม่เคยได้รับการศึกษามาก่อน จำนวน 3 คน (ร้อยละ 1.1)

14. บุคคลที่ผู้กระทำผิดพักอาศัยอยู่ด้วยก่อนการกระทำความผิด

ตารางที่ 21 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่ผู้กระทำผิดพักอาศัยอยู่ด้วยก่อนการกระทำความผิด

บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยก่อนการกระทำความผิด	จำนวน	ร้อยละ
บิดามารดา	84	30.7
บิดา	28	10.2
มารดา	59	21.5
ญาติ	67	24.5
ปกครองตนเอง	36	13.1
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 21 พบว่าจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง 274 คน ส่วนใหญ่ก่อนการกระทำผิดพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา จำนวน 84 คน (ร้อยละ 30.7) อาศัยอยู่กับญาติ จำนวน 67 คน (ร้อยละ 24.5) อาศัยอยู่กับมารดา จำนวน 59 (ร้อยละ 21.5) และ ปกครองตนเอง จำนวน 36 คน (ร้อยละ 13.1)

15. ราคาของยาบ้าที่ซื้อมาเพื่อเสพ

ตารางที่ 22 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามราคาของยาบ้าที่ซื้อมาเสพ

ราคา	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 80 บาทต่อเม็ด	183	66.8
ตั้งแต่ 80 บาทต่อเม็ด	91	33.2
รวม	274	100.0

Max = 120

Min = 40

Mean = 74.19

จากตารางที่ 22 พบว่าจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง 274 คน ส่วนใหญ่ซื้อยาบ้ามาเพื่อเสพในราคาน้อยกว่าหรือเท่ากับ 80 บาทต่อ 1 เม็ด จำนวน 183 คน (ร้อยละ 66.8) และซื้อยาบ้ามาเพื่อเสพในราคาตั้งแต่ 80 บาทต่อ 1 เม็ด จำนวน 91 คน (ร้อยละ 33.2) โดยราคายาบ้าสูงที่สุดเท่ากับ 120 บาทต่อ 1 เม็ด ราคายาบ้าต่ำสุดเท่ากับ 40 บาทต่อ 1 เม็ด และราคายาบ้าเฉลี่ย 74.19 บาทต่อ 1 เม็ด

4.1.2. ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน

2.1. ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนต่อตัวยาบ้า

ตารางที่ 23 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวยาบ้า : เสพแล้วมีความสนุกสนานเพลิดเพลิน

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	180	65.7
ไม่เห็นด้วย	94	34.3
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 23 พบว่าเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าเสพยาบ้าแล้วมีความสนุกสนานเพลิดเพลิน จำนวน 180 คน (ร้อยละ 65.7) และไม่เห็นด้วย จำนวน 94 คน (ร้อยละ 34.3)

ตารางที่ 24 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวยาบ้า : ออกฤทธิ์รวดเร็วและสร้างเม้า

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	156	56.9
ไม่เห็นด้วย	118	43.1
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 24 พบว่าเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าออกฤทธิ์รวดเร็ว
และสร้างเม้า จำนวน 156 คน (ร้อยละ 56.9) และไม่เห็นด้วย จำนวน 118 คน
(ร้อยละ 43.1)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวยาบ้า : วิธีการเสฟง่ายกว่ายาเสพติดชนิด
อื่น

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	195	71.2
ไม่เห็นด้วย	79	28.8
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 25 พบว่าเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าวิธีการเสฟง่ายกว่ายาเสพติดชนิดอื่น จำนวน 195 คน (ร้อยละ 71.2) และไม่เห็นด้วย จำนวน 79 คน (ร้อยละ 28.8)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวยาบ้า : ไม่มีพิษภัย ไม่เป็นอันตรายต่อ
ร่างกาย

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	33	12.0
ไม่เห็นด้วย	241	88.0
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 26 พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่ายาบ้าไม่มีพิษ
ภัย ไม่เป็นอันตรายต่อร่างกาย จำนวน 241 คน (ร้อยละ 88.8) และเห็นด้วย จำนวน
33 คน (ร้อยละ 12.0)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวยาบ้า : พกพาง่ายกว่ายาเสพติดประเภท
อื่นๆ

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	200	73.0
ไม่เห็นด้วย	74	27.0
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 27 พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่ายาบ้าพกพาง่ายกว่ายาเสพติดประเภทอื่น จำนวน 200 คน (ร้อยละ 73.0) และไม่เห็นด้วย จำนวน 74 คน (ร้อยละ 27.0)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของประชากรกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวยาบ้า : มีราคาถูกลงหาซื้อได้
ง่าย

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	181	66.1
ไม่เห็นด้วย	93	33.9
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 28 พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่ายาบ้ามีราคาถูกลงหาซื้อได้ง่าย จำนวน 181 คน (ร้อยละ 66.1) และไม่เห็นด้วย จำนวน 93 คน (ร้อยละ 33.9)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2. ความคิดเห็นต่อแหล่งที่ใช้จำหน่ายยาบ้า

ตารางที่ 29 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งที่ใช้จำหน่ายยาบ้า : สามารถจำหน่ายให้ลูกค้าได้ง่าย

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	194	70.8
ไม่เห็นด้วย	77	28.1
ไม่ตอบ	3	1.1
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 29 พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าสามารถจำหน่ายยาบ้าให้ลูกค้าได้ง่าย จำนวน 194 คน (ร้อยละ 70.8) ไม่เห็นด้วย 77 คน (ร้อยละ 28.1) และ ไม่ตอบ จำนวน 3 คน (ร้อยละ 1.1)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งที่ใช้จำหน่ายยาบ้า : เจ้าหน้าที่ตำรวจ กวดขันจับกุมมาก

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	174	63.5
ไม่เห็นด้วย	97	35.4
ไม่ตอบ	3	1.1
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 30 พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจ กวดขันจับกุมมากจำนวน 174 คน (ร้อยละ 63.5) ไม่เห็นด้วย 97 คน (ร้อยละ 35.4) และ ไม่ตอบ จำนวน 3 คน (ร้อยละ 1.1)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งที่ใช้จำหน่ายยาบ้า : มีลูกค้าจำนวนน้อย

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	66	24.1
ไม่เห็นด้วย	205	74.8
ไม่ตอบ	3	1.1
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 31 พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่ามีลูกค้าจำนวนน้อย จำนวน 205 คน (ร้อยละ 74.8) เห็นด้วย 66 คน (ร้อยละ 24.1) และ ไม่ตอบจำนวน 3 คน (ร้อยละ 1.1)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งที่ใช้จำหน่ายยาบ้า : ได้ราคาดี คุ่มค่า
ต่อการเสี่ยง

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	183	66.8
ไม่เห็นด้วย	88	32.1
ไม่ตอบ	3	1.1
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 32 พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าได้ราคาดี คุ่มต่อการเสี่ยง จำนวน 183 คน (ร้อยละ 66.8) ไม่เห็นด้วย จำนวน 88 คน (ร้อยละ 32.1) และ ไม่ตอบ จำนวน 3 คน (ร้อยละ 1.1)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3. ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดต่อแหล่งที่ผู้กระทำผิดซื้อหา
ยาบ้า

ตารางที่ 33 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งที่ซื้อยาบ้า : สามารถหาซื้อยาบ้าได้
ง่าย

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	206	75.2
ไม่เห็นด้วย	68	24.8
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 33 พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าสามารถหาซื้อยา
บ้าได้ง่าย จำนวน 206 คน (ร้อยละ 75.2) และไม่เห็นด้วย จำนวน 68 คน (ร้อยละ
32.1)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งซื้อขาย : เจ้าหน้าที่ตำรวจกวดขันจับ
กุมยา

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	128	46.7
ไม่เห็นด้วย	146	53.3
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 34 พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่าเจ้าหน้าที่
ตำรวจกวดขันจับกุมยา จำนวน 146 คน (ร้อยละ 53.3) และเห็นด้วย จำนวน 128
คน (ร้อยละ 46.7)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งที่ซื้อยาบ้า : มีแหล่งจำหน่ายจำนวนมาก

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	216	78.8
ไม่เห็นด้วย	58	21.2
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 35 พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า มีแหล่งจำหน่ายจำนวนมาก จำนวน 216 คน (ร้อยละ 78.8) และไม่เห็นด้วย จำนวน 58 คน (ร้อยละ 21.2)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งที่ซื้อขาย : มีราคาถูกสามารถซื้อหาได้

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	205	74.8
ไม่เห็นด้วย	69	25.2
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 36 พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า มีราคาถูกสามารถหาซื้อได้ จำนวน 205 คน (ร้อยละ 74.8) และไม่เห็นด้วย จำนวน 69 คน (ร้อยละ 25.2)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทยาบ้า

ตารางที่ 37 ตารางแสดงความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทยาบ้า

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ
1.ให้ตำรวจกวาดซ้นทำลายแหล่งผลิต และจับกุมผู้จำหน่ายอย่างจริงจัง	69	25.2
2.รู้จักคบเพื่อนที่ดี ห่างไกลเพื่อนที่เสพยาเสพติด ดื่มสุราเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน	51	18.6
3.บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ต้องเอาใจใส่ดูแล คอยอบรมให้คำแนะนำปรึกษาและเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็ก	52	19.0
4.แจ้งข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ	12	4.4
5.ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น เล่นกีฬา อ่านหนังสือ เล่นดนตรี เป็นต้น	37	13.5
6.แนะนำบุตรหลานให้รู้จักถึงโทษของยาเสพติด	10	3.6
7.รัฐควรออกกฎหมายที่เกี่ยวกับยาเสพติดประเภทยาบ้าให้มีมาตรการลงโทษที่เฉียบขาดรุนแรง เพื่อควบคุมมิให้มีผู้ใดกระทำความผิด	3	1.1
8.เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องไม่ควรกระทำผิดเสียเอง	11	4.0
9.ต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนอบรมของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง	3	1.1
10.ไม่ตอบ	26	9.5
รวม	274	100.0

จากตารางที่ 37 ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นว่าให้เจ้าหน้าที่ตำรวจวดชั้นทำลายแหล่งผลิต จับกุมผู้จำหน่ายอย่างจริงจัง จำนวน 69 คน (ร้อยละ 25.2) ผู้ปกครองต้องเอาใจใส่เด็ก คอยอบรมเลี้ยงดูให้คำแนะนำปรึกษา และเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็ก จำนวน 52 คน (ร้อยละ 19.0) รู้จักคบเพื่อนที่ดี ห่างไกลเพื่อนที่ติดยาเสพติด ตีมสุรา เที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน จำนวน 51 คน (ร้อยละ 18.6) ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น เล่นกีฬา อ่านหนังสือ เล่นดนตรี จำนวน 37 คน (ร้อยละ 13.5) ไม่ตอบ จำนวน 26 คน (ร้อยละ 9.5) แจ้งข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้าให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ จำนวน 12 คน (ร้อยละ 4.4) เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องในการปราบปรามยาเสพติดไม่ควรกระทำผิดเสียเอง จำนวน 11 (ร้อยละ 4.0) รัฐควรออกกฎหมายที่เกี่ยวกับยาเสพติดประเภทยาบ้าให้มีมาตรการลงโทษที่เจ็บขาดรุนแรง เพื่อควบคุมมิให้มีผู้ใดกระทำความผิด จำนวน 3 คน (ร้อยละ 1.1) และต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนอบรมของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง จำนวน 3 คน (ร้อยละ 1.1) ตามลำดับ

4.2. ตอนที่ 2 การสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทยาบ้า ในสถานฝึกอบรมสังกัดสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง

กรณีศึกษาที่ 1

ชื่อ	เด็กชายปัญญา (นามสมมุติ)
อายุ	12 ปี
สถานฝึกอบรม	บ้านมูทิตา
ข้อหา	ครอบครองยาบ้าไว้เพื่อจำหน่าย

ภูมิหลังส่วนบุคคล

เด็กชายปัญญา อายุปัจจุบัน 12 ปี ได้กระทำความผิด และถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดีตามกฎหมาย โดยส่งฟ้องศาล และศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง พิพากษาให้เข้ารับการฝึกอบรมในสถานฝึกอบรมบ้านมุทิตาเป็นเวลา 2 ปี ในข้อหาครอบครองยาเสพติดให้โทษประเภท 1 (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองไว้เพื่อจำหน่าย

เด็กชายปัญญาเล่าให้ฟังว่า เรียนจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยที่ได้กระทำความผิดในข้อหาครอบครองยาเสพติดให้โทษประเภท 1 (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายนี้เป็นครั้งที่ 2 และได้รับการฝึกอบรมอยู่ในสถานฝึกอบรมดังกล่าวมานานมากกว่า 6 เดือนแล้ว

ลักษณะครอบครัว

ลักษณะครอบครัวของเด็กชายปัญญาเป็นครอบครัวแตกแยก พ่อแม่หย่าร้างกัน โดยเด็กชายปัญญาอาศัยอยู่กับยายมาตั้งแต่เกิด บิดามารดาเลิกกันตั้งแต่เด็กชายปัญญาจำความยังไม่ได้ โดยต่างคนต่างมีสามีและภรรยาใหม่ มีบุตรใหม่ บิดาขับรถให้มูลนิธิร่วมกตัญญู ส่วนมารดานั้นทำงานรับจ้างเป็นพนักงานบริษัท แห่งหนึ่ง แถวชอยอ่อนนุช เด็กชายปัญญามีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน จำนวน 3 คน โดยเป็นคนโต มีน้องผู้หญิงคนกลาง และมีน้องชาย ซึ่งน้องสาวและน้องชายพักอาศัยอยู่กับบิดา ส่วนตนเองพักอยู่กับยายที่บ้านพักแถวคลองเตย ยายประกอบอาชีพรับจ้างเลี้ยงเด็ก โดยเฉพาะหลานของป้า

สภาพเศรษฐกิจและสังคม

ยายของเด็กชายปัญญามีรายได้เป็นเดือน ประมาณเดือนละ 1,000 บาท บ้านพักที่อาศัยอยู่นั้นมีป้าอาศัยอยู่ด้วย ส่วนลักษณะถิ่นที่อยู่ของเด็กชายปัญญามีลักษณะเป็นชุมชนแออัด มีทางเดินเข้าออกลักษณะแคบ บ้านปลูกติดกันมากส่วนมากเป็น

อาคารไม้ชั้นเดียว แถวคลองเตย เรียกว่าสลัมโรงหมู เขาชวนเล่าให้ผู้วิจัยฟังว่าใน แถวบริเวณที่เขาชวนพักอาศัยอยู่นั้น มีการลักลอบจำหน่ายยาเสพติดประเภทยาบ้ากัน เป็นจำนวนมาก ราคาที่ซื้อขายกันนั้นอยู่ในระหว่างประมาณราคา 100 – 120 บาท ต่อ 1 เม็ด ยายให้ความรักความอบอุ่นดี อายุ 73 ปี มาเยี่ยมบ่อยทุกอาทิตย์

ประวัติการกระทำผิด

เด็กชายปัญญามีลูกพี่ลูกน้องเคยกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า ในข้อหาครอบครอง ซึ่งมีอายุมากกว่าเด็กมาก ถูกจับหลายครั้งแล้ว เป็นลูกลุง เริ่มเสพยาบ้า ประมาณ ป.6 ที่โรงเรียนวัดสะพาน เริ่มเสพเนื่องจากเพื่อนชักจูง สูดบุหรี่ก่อน และไม่ เคยรู้จักยาบ้ามาก่อน เพื่อนให้เสพก็ลองเสพ เสพโดยใช้ไฟลนสอดทางปาก ไม่เคยเสพ โดยการกิน ในซอยบ้านติดยาบ้าหมด ตั้งแต่ต้นซอยจนท้ายซอย โดยเสพยาบ้ากันทั้ง ซอย ในสมัยก่อนมียาเสพติดประเภทเฮโรอีน ระบาดหนัก แต่ปัจจุบันเป็นยาบ้าทั้งหมด เด็กชายปัญญาผู้นี้โดนจับกุมครั้งแรกในข้อหาครอบครองยาบ้าจำนวน 3 เม็ด และต่อมาครั้งที่ 2 ถูกจับกุมในข้อหาครอบครองเพื่อจำหน่าย จำนวน 200 เม็ด ในอดีตเคยเล่นกีฬาชกมวยมาก่อน แต่พอค่ายมวยเลิกกิจการไปก็ไม่ได้เล่นกีฬาอีกเลย ถ้าต้องการเสพยาบ้าจะซื้อยาบ้ามาเสพในราคาตกละ 100 บาท ถ้าซื้อมาจำหน่าย จะซื้อได้ในราคา 40-60 บาท ไปรับยาบ้ามาจากภายในชุมชนแออัดคลองเตย เด็กชาย ปัญญาทราบเป็นอย่างดีว่ามีแหล่งผลิตยาบ้าอยู่ในคลองเตย

ความคิดเห็นต่อยาบ้า

สำหรับความคิดเห็นต่อตัวยาบ้า เด็กมีความเห็นตัวตัวยาบ้าว่าเป็นสิ่งไม่ดี มีความคิดอยากจะเลิกเสพยาบ้า อยู่ในสถานฝึกมีกำลังใจในการที่จะเลิกเสพยาบ้า มีความเห็นว่ายาบ้าเสพง่ายกว่ายาเสพติดชนิดอื่นๆ เสพแล้วมีอาการเคลิบเคลิ้ม ผู้กระทำความผิดไม่เคยเสพยาบ้าที่บ้าน ถูกตัดสินให้อยู่ฝึกอบรมจำนวน 2 ปี ผู้กระทำความผิดไม่เคยจำหน่ายยาบ้า กระทำความผิดครั้งนี้เนื่องจากผู้กระทำความผิดอยู่อาศัยกับเพื่อนที่บ้านเพื่อน และมีลูกค้ามาซื้อ เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงเข้ามาทำการตรวจค้นและจับ

กุมตัวเขาวชน ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวดำเนินคดี เพื่อนที่คบหาส่วนใหญ่เป็นพวก ติดยาเสพติดประเภทยาบ้าเพียงอย่างเดียว เมื่อเสพยาบ้าแล้วกลางคืนต้องออกไปขับรถ จักรยานยนต์แข่งกันบริเวณถนนใหญ่

ผู้กระทำความผิดไม่อยากจะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า แต่เนื่องจาก อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดประเภทยาบ้า อยากย้ายไปจากที่ พักอาศัยในปัจจุบัน อยากพยายของผู้กระทำความผิดไปจากชอยที่พักอาศัย

กรณีศึกษาที่ 2

ชื่อ	เด็กชายบุญเหลือ (นามสมมุติ)
อายุ	12 ปี
สถานฝึกอบรม	บ้านมุทิตา
ข้อหา	จำหน่ายยาบ้า

ภูมิหลังส่วนบุคคล

เด็กชายบุญเหลือ อายุ 12 ปี ข้อหาจำหน่ายยาบ้า จบ ป.4 ความผิดครั้งนี้ เป็นครั้งที่ 2 โดยกระทำความผิดครั้งแรกตอนอายุ 10 ปี

ลักษณะครอบครัว

บ้านพักอยู่สะพานนนทบุรี ทางโรงงานกมลกิจ พักอาศัยอยู่กับยาย พ่อแม่แยก กันอยู่ ตั้งแต่อายุ 7 ขวบ พ่อกับแม่ทะเลาะกัน แม่ไม่พอใจจึงพาน้องหนีไปอยู่ที่อื่น มี น้องสาว 1 คน พ่อไปอยู่กับน้องชายพ่อที่ทำน้ำ จ.นนทบุรี แม่ไปอยู่ชอยวัดของลม จ. นนทบุรี ก่อนที่พ่อแม่จะแยกทางได้เลี้ยงดูเป็นอย่างดี

สภาพเศรษฐกิจและสังคม

พ่อแม่เด็กชายบุญเหลือให้เงินใช้ในวันละ 20 บาทมีอาหารกิน 3 มื้อทุกวัน อยู่กับป่าสุขสบายดี เวลาเสพยาบ้ามักจะไปเสพยาบ้าที่บ้านเพื่อนอายุ 14 ปี มีเพื่อนติดยา 1 คน โดยที่พ่อแม่ของเพื่อนก็ทราบ สถานที่พักอาศัยมีลักษณะเป็นห้องเช่า เป็นชุมชนไม่แออัด มีผู้จำหน่ายยาบ้าในสถานที่ดังกล่าวจำนวนมาก บิดามารดา ไม่เคยกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า มีแต่ลูกป่าที่พักอาศัยอยู่ติดยาบ้า ขายให้กันเองในราคาเม็ดละ 30 บาท ลูกป่าเคยถูกจับข้อหาครอบครองยาบ้า และได้ถูกปล่อยออกไปแล้ว เคยเล่นการพนันไพ่ประเภทต่างๆ ไม่เคยเที่ยวกลางคืน เล่นกีฬาฟุตบอลที่โรงเรียนบ้าง เคยช่วยครูที่โรงเรียนเก็บขยะ ช่วยครูปลูกต้นไม้ เพื่อนคนที่ติดยาบ้าที่คบอยู่เคยบอกให้ผู้กระทำความผิดเล็กเสพยาบ้า แต่ก็เลิกกันไม่ได้

ประวัติการกระทำผิด

เด็กชายบุญเหลือจำหน่ายยาบ้าในซอยบ้านแม่ ครอบครองไว้ 7 เม็ด ได้ขายกับเพื่อนอีกคน แต่เพื่อนได้รับการปล่อยตัวไปแล้ว ในการกระทำความผิดครั้งที่สองเด็กชายบุญเหลือถูกจับกุมพร้อมกับเพื่อนซึ่งเป็นหลานของป่า ขณะที่กำลังจะกลับบ้านป่า ตำรวจเข้ามาตรวจค้นพบยาบ้า 7 เม็ด เด็กชายบุญเหลือให้เหตุผลว่า ที่ตนขายยาบ้าเพื่อนำเงินมาซื้อยาบ้าเสพ เสพยาบ้าแต่อายุ 11 ปี โดยถูกบังคับจากผู้ชาย 3 คน ซึ่งมาขออาศัยอยู่กับป่า ขณะที่จะเดินขึ้นไปขอเงินจากป่า ได้จับให้ตนเสพยาบ้า ถ้าไม่เสพจะไล่ออกจากบ้าน เสพแล้วมีรสขม มีอาการเมา และชาย 3 คน ดังกล่าวได้ถูกจับดำเนินคดีแล้ว เวลาชายจะรับยามาอีกทีในราคาเม็ดละ 40 บาท ขายเม็ดละ 100 บาท โดยขโมยเงินของแม่ซึ่งเก็บไว้เพื่อจะฝากธนาคาร ขณะที่แม่เผลอเข้าห้องน้ำ ลักทรัพย์ครั้งแรกจำนวน 3000 บาท นำไปซื้อยาบ้ามาขายจำนวน 50 เม็ด ครั้งแรกโดนข้อหาจำหน่ายยาบ้าไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ดัดสินให้อยู่นาน 2 ปี ไม่มีญาติทราบว่าคุณดำเนินคดี

ความคิดเห็นต่อยาบ้า

เด็กชายบุญเหลือมีความคิดเห็นว่ายาบ้ามีอันตรายต่อร่างกาย มีราคาถูก หาซื้อได้ง่ายและเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมได้ง่าย เวลาเสพยาบ้าแล้วมีอาการเมาและเพลิน เมื่อขายยาบ้าได้มีเงินเหลือเก็บประมาณ 3000 บาท ไม่อยากให้เด็กและเยาวชนคนอื่น ๆ มาฉ้อสุมเสพยาบ้าอยากให้ไปทำกิจกรรมอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมจะดีกว่า

กรณีศึกษาที่ 3

ชื่อ	นายสุทธิชัย ๙ (นามสมมุติ)
อายุ	17 ปี
สถานพิกอบรม	บ้านกรรณา
ข้อหา	ครอบครองยาบ้าไว้เพื่อจำหน่าย

ภูมิหลังส่วนบุคคล

นายสุทธิชัย ๙ ชื่อเล่นว่าบุญ อายุ 17 ปี การศึกษาจบชั้นป.5 โรงเรียนพิบูลประชาบาล มีโรคประจำตัวคือเป็นโรคหัวใจ กระทำผิดในข้อหาครอบครองยาบ้าเพื่อจำหน่าย ซึ่งนายสุทธิชัยได้กระทำความผิดเป็นครั้งแรก โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้าจับกุมและนำตัวส่งฟ้องศาลเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมาย ศาลได้พิพากษาให้เข้ามาอยู่และฝึกอบรมที่ในสถานพินิจ บ้านมุทิตาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน ซึ่งปัจจุบันนายสุทธิชัยอยู่ที่บ้านกรรณามานาน 3 เดือนกว่าแล้ว

ลักษณะครอบครัว

สภาพครอบครัวของนายสุทธิชัย คือ มีพี่น้อง 3 คน มีพี่ 1 คน น้อง 1 คน ตนเอง เป็นลูกคนกลาง บิดามารดาหย่าร้างกันตั้งแต่อยู่ชั้น ป. สาม มีอายุได้ 12 ปี หลังจากที่ บิดามารดาหย่าร้างกัน เยาวชนก็ไปอาศัยอยู่กับยายแถววัดตำหรุ ปากน้ำสมุทรปราการ ซึ่งปัจจุบันยายอายุ 52 ปี และถูกจับกุมในข้อหาจำหน่ายยาบ้าก่อนที่นายสุทธิชัยจะถูก จับกุมภายหลัง

สภาพเศรษฐกิจและสังคม

สภาพถิ่นที่อยู่ของนายสุทธิชัยมีลักษณะเป็นชุมชนไม่แออัด แยกบ้านออกเป็น หลังๆ ทางเข้าเป็นซอยแคบ ที่บ้านมีญาติพี่น้องอาศัยอยู่ด้วยกันหลายคน และต่างช่วย กันขายยาบ้า มีพี่สาว นางสาวซึ่งเป็นน้องของแม่ โดยพี่สาวและยายโดนจับกุมไปก่อนใน ข้อหาครอบครองเพื่อจำหน่าย ส่วนนายสุทธิชัยถูกจับกุมภายหลังพร้อมกับนางสาว ก่อนที่ยายโดนจับ แม่ก็มาอยู่ด้วยดูแลผู้กระทำผิด แม่รู้ว่าตัวเยาวชนขายยาบ้า ชอบ เล่นการพนัน ไพ่ สลากเกอร์ เทียบกลางคืนภายในซอย กลับบ้านประมาณ 3 ทุ่ม ได้เงิน ใช้วันละ 200 บาทและไม่เคยติดยาเสพติดยาบ้า เพราะเป็นโรคหัวใจ ถึงแม้ว่าเพื่อน ของเยาวชนจะติดยาเสพติดคือยาบ้าก็ตาม

ประวัติการกระทำผิด

สำหรับการถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมครั้งนี้ เนื่องจากนายสุทธิชัยไปเล่นไพ่บ้าน เพื่อน และขายยาบ้าไปด้วยเพราะมีคนมาซื้อยาบ้าที่บ้านเพื่อน ต่อมาตำรวจได้ไปตรวจ ค้นที่บ้านดังกล่าว นายสุทธิชัยลืมนำยาบ้าไปซ่อน ทำให้ตำรวจสามารถจับกุมได้ สาเหตุที่นายสุทธิชัยขายยาบ้าเพราะ ได้ราคาดี โดยจะขายกับทุกคนที่มาซื้อชื่อ เยาว ชนซื้อยาบ้ามาเม็ดละ 55 บาท และขายไปในราคา 120 บาทต่อ 1 เม็ด การซื้อยาบ้าแต่ ละครั้ง นำเป็นคนให้ไปซื้อ หรือบางทีนำก็ไปซื้อเอง

ความคิดเห็นต่อยาบ้า

ถึงแม้ว่านายสุทธิชัยจะไม่เคยเสพยาบ้าเอง แต่ก็มีความคิดเห็นต่อตัวยาบ้าซึ่งฟังมาจากเพื่อนว่า เสพเข้าไปแล้วไม่่วงนอน ออกฤทธิ์เร็วมากและเห็นว่าเป็นพิษภัยต่อร่างกาย วิธีการเสพนั้นง่าย สามารถพกพาไปไหนสะดวก แต่เจ้าหน้าที่จับกุมได้ง่ายมาก มีลูกค้าจำนวนมาก ในซอยและที่อื่นๆ วิธีแก้ไขยาบ้า คืออยากให้สังคมเลิกขายยาบ้า และเลิกเสพยาบ้า

กรณีศึกษาที่ 4

ชื่อ	เด็กชายธนิตฯ (นามสมมุติ)
อายุ	13 ปี
สถานฝึกอบรม	บ้านมุทิตา
ข้อหา	ครอบครองยาบ้าไว้เพื่อจำหน่าย

ภูมิหลังส่วนบุคคล

เด็กชายธนิตอายุ 13 ปี จบการศึกษาชั้นป.6 กระทำความผิดครั้งนี้เป็นครั้งแรก ในข้อหาครอบครองยาบ้าไว้เพื่อจำหน่าย โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้าจับกุมและนำตัวส่งห้องศาลเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมาย ศาลได้พิพากษาให้เข้ามาอยู่และฝึกอบรมที่ในสถานพินิจบ้านมุทิตาเป็นเวลา 2 ปี ซึ่งปัจจุบันเด็กชายธนิตอยู่ที่บ้านมุทิตามานาน 6 ถึง 7 เดือน

ลักษณะครอบครัว

สภาพครอบครัวของเด็กชายธนิต คือ พ่อแม่อยู่ด้วยกัน แต่ภายหลังแม่ของเด็กชายธนิตโดนจับข้อหาจำหน่ายยาบ้า ทำให้พ่อไปอยู่กับพี่เขย ส่วนตัวเด็กชายธนิตเอง

ไปอยู่อาศัยกับยาย แถวชอยคุณพระ หลังบั้งเฮลไซใหญ่ที่สุดในโลก ก่อนถึงนวนคร สภาพดินที่อยู่เป็นชอยไม้ลึก เป็นห้องแถวท้ายชอย ไม่ค่อยแออัด มีคนติดยาบ้าจำนวนน้อย ซื้อมาจากบริเวณชอยที่คนแขกอยู่อาศัยกันมีจำนวนมาก

สภาพเศรษฐกิจและสังคม

สมัยอยู่กับยาย ได้เงินใช้วันละ 10 ถึง 20 บาท แม้รายได้ของครอบครัวไม่แน่นอน ยายไม่ได้ทำงานเนื่องจากอายุมาก แต่ญาติพี่น้องให้ความรักความอบอุ่นดี และยายดูแลอย่างดีมาตลอด แต่เด็กชายธนิตไม่เชื่อฟังเอง เข้าไปเสพยาบ้าวันละหลายๆเม็ด จนตอนหลังถูกจับ ญาติพี่น้องเคยกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า ลูกของป้าก็เสพยาบ้าแต่ไม่เคยถูกจับกุม ไม่ค่อยคบเพื่อน

ประวัติการกระทำความผิด

สาเหตุที่เด็กชายธนิตติดยาบ้า เพราะมีเด็กห้องแถวที่ก่อสร้างใกล้บ้าน แล้วเด็กชายธนิตไปเล่นกับเขา เขาชวนเสพยาบ้าโดยวิธีการใช้ไฟลน เล่นไฟรมมี เป็นประจำชอบเที่ยวกลางคืน ซึ่งก่อนที่จะติดยาก็ประพฤติตัวดีมาโดยตลอด โดยชอบเล่นกีฬาฟุตบอลบริเวณท้ายชอย เคยช่วยเหลือโรงเรียนเก็บขยะทำประโยชน์บ้างเล็กน้อย แต่ที่มากกระทำผิดซ้ำหามีไว้ครอบครองเพื่อจำหน่าย เนื่องจากถูกเพื่อนชักจูง ตอนแรกไม่เคยถูกจับ ขายยาบ้าโดยไปซื้อกับแขกที่ชอย ตกเม็ดละ 60 บาท และขายไปในราคาเม็ดละ 100 บาท

ความคิดเห็นต่อยาบ้า

เด็กชายธนิตมีความเห็นว่า เสพแล้วไม่เพลิดเพลิน เมานานมีอาการค้าง พกพาติดตัวง่าย เด็กรู้ว่ายานั้นมีพิษภัยต่อร่างกาย และถูกเจ้าหน้าที่จับกุมได้ง่ายคิดว่าซื้อมาในราคาแพง ชอบมั่วสุมเสพยาบ้า สมัยจำหน่ายยาบ้า มีจำนวนไม่มาก ขายแล้วได้ราคาดี คุ่มค่าต่อการเสี่ยงถ้าไม่ถูกจับกุมดำเนินคดีตามกฎหมาย ในฐานะคนซื้อ

มาเสพต้องแอบซื้อ แต่ซื้อได้ง่าย มีคนขายชื่อนายเมาะกับบังลี ขายในซอยแขก เป็นซอยชุมชนแออัด เคยเสพยาบ้าที่บ้านตนเอง และยายก็รู้ว่าติดยาบ้า ชอบไปเสพยาบ้าที่บ้านเพื่อนเป็นประจำ มีความคิดอยากที่จะย้ายไปจากบ้านชุมชนที่อาศัย เพราะมีสภาพกระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้า อยากให้แหล่งขายยาบ้าใหญ่ๆ ถูกกวาดล้างให้หมด

กรณีศึกษาที่ 5

ชื่อ	นายพุทธ (นามสมมุติ)
อายุ	17 ปี
สถานฝึกอบรม	บ้านกรุณา
ข้อหา	ครอบครองยาบ้าไว้เพื่อจำหน่าย

ภูมิหลังส่วนบุคคล

นายพุทธเล่าว่าถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ตรวจค้นพบยาบ้าอยู่ที่ตัว และนำตัวส่งฟ้องศาลเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมาย และศาลได้พิพากษาให้เข้ามาฝึกอบรมที่บ้านกรุณานี้เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2542 นายพุทธมีพี่น้องทั้งหมดจำนวน 3 คน นายพุทธเป็นพี่คนโต มีน้องสาวคนรอง น้องชายคนเล็ก

ลักษณะครอบครัว

นายพุทธพักอาศัยอยู่กับยาย พี่น้องของนายพุทธก็พักอยู่อาศัยกับยายด้วย สถานภาพทางครอบครัวของนายพุทธมีลักษณะอย่างร้าง บิดาและมารดามีครอบครัวใหม่ นายพุทธได้รับเงินจากมารดาส่งมาให้ใช้จ่ายส่วนตัว เดือนละเกือบหนึ่งหมื่นบาท เขาวงขันไม่เคยเล่นการพนัน ไม่ค่อยดื่มสุรา ดื่มเบียร์เพียงอย่างเดียว

สภาพเศรษฐกิจและสังคม

บ้านพักอาศัยอยู่แถว ต.บางคูใน อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ ที่พักอาศัยมีลักษณะไม่เป็นชุมชนแออัด โดยบ้านของนายพุทธเป็นหลังเดียว มีรั้วรอบของชิด อยู่ในซอยที่มีความสะอาด ครอบครัวของนายพุทธมีฐานะดี บิดาทำธุรกิจเกี่ยวกับโต๊ะสนุ๊กเกอร์ มารดาทำธุรกิจเกี่ยวกับทำทอราย

ประวัติการกระทำผิด

นายพุทธเคยเสพยาบ้ามาก่อนที่จะถูกจับกุม โดยในครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี ประมาณชั้น ม.3 นายพุทธซื้อยาบ้ามาเพื่อจำหน่ายในราคาเม็ดละ 45 บาท และนำมาขายอีกทอดหนึ่งในราคาเม็ดละประมาณ 60 - 80 บาท โดยจำหน่ายยาบ้าที่ร้านกาแฟ ซึ่งเป็นของตา นายพุทธยืนยันว่าไม่มีผู้อื่นในครอบครัวอีกที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้า คุณตารักนายพุทธมาก

สำหรับกระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้าครั้งนี้ถือเป็นเป็นครั้งแรก อยู่ฝึกอบรมในสถานฝึกดังกล่าวมานาน 2 เดือนกว่า สมัยอยู่กับพ่อแม่ให้ความรักความอบอุ่นเป็นอย่างดี นายพุทธเคยหนีออกจากบ้านไปอยู่ที่คาเฟ่ของตาซึ่งเป็นอัมพาท นายพุทธไม่ค่อยสนใจการเรียน เพื่อนที่คบหาสมาคมส่วนมากจะคบกับลูกค้ายาที่มาจากคาเฟ่ของตา ซึ่งส่วนมากเป็นผู้เสพยาบ้า สาเหตุที่นายพุทธติดยาบ้าเนื่องจากต้องทำงานดึกทุกวัน ก็ต้องเสพยาบ้าเพื่อไม่ให้่วงนอนจะได้ทำงานได้มากกว่าคนทั่วไป กระทำผิดครั้งนี้ครอบครองเพื่อจำหน่าย 28 เม็ด โดยจะจำหน่ายให้กับลูกค้ายาที่มาจากคาเฟ่ในราคาเม็ดละ 80 บาท สาเหตุที่จำหน่ายยาบ้าเนื่องจากไม่อยากเดือดร้อนพ่อแม่ อยากหาเงินใช้เอง

ความคิดเห็นต่อยาบ้า

นายพุทธมึ่มีความคิดเห็นว่ เมื่อเสพยาบ้าเข้าสู่ร่างกายภายในชั่วโมงแรกนั้น จะทำให้มีความรู้สึกสบายใจเป็นอย่างมาก แต่พอฤทธิ์ยาหมดก็ทรมาณร่างกายและจิตใจเป็นอย่างมาก และมีความต้องการเสฟอีกเพื่อบำบัดความต้องการทางร่างกายและจิตใจ เมื่อเสฟแล้วคิดว่ามีพิษต่อร่างกาย และพกพายาบ้าติดตัวไปได้ง่าย สามารถหาซื้อยาบ้ามาเสฟได้ง่าย และในขณะที่เดียวกันก็สามารถขายให้ลูกค้าได้ง่าย สาเหตุที่นายพุทธกระทำคามผิดโดยเสพยาบ้าเข้าไป เนื่องจากรู้สึกว่หาแนวทางด้านจิตใจ ไม่สามารถหาที่พึ่งทางใจได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการแก้ไขปัญหเกี่ยวกับยาบ้า นายพุทธมึ่มีความคิดเห็นว่ สามารถแก้ไขได้ที่ตัวเด็กเอง เด็กควรจะมีเชื่อฟังบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้มาก และอยากให้ยาบ้าหมดไปจากโลกนี้ เพราะยาบ้าทำลายประสาททำให้ตาตาย ประสาทหลอน สมองไม่ทำงานคิดอะไรไม่ค่อยออก ก่อนอาบน้ำก็เสพยา หลังกินข้าวก็เสพยาบ้า เมื่อเสพยาบ้าเข้าไปแล้วก็อยากทำงาน เมื่อหมดฤทธิ์ก็อยากนอนไม่ได้ทำงานทำการ หรือเรียนหนังสือทำให้ช้เกียจได้

กรณีศึกษาที่ 6

ชื่อ	นายเจน (นามสมมุติ)
อายุ	17 ปี
สถานฝึกอบรม	บ้านอุเบกขา
ข้อหา	จำหน่ายยาบ้า

ภูมิหลังส่วนบุคคล

นายเจนเล่าว่าเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากโรงเรียนมีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง ย่านดอนเมือง นายเจนมีพี่น้องร่วมบิดามารดาทั้งหมดจำนวน 3 คน นายเจนเป็นคนที่สอง มีพี่ชายจำนวน 1 คน มีน้องสาว 1 คน บ้านพักอาศัยของนายเจนอยู่ที่แถวหลังสน.บางเขน ที่พักอาศัยมีลักษณะเป็นชุมชนไม่แออัด โดยบ้านของนายเจนมีลักษณะเป็นหลังเดี่ยว มีรั้วรอบของชิด มีชอยเข้ากว้างขวางอยู่ในชอยที่มีความสะอาด ครัวของเยาวชนมีฐานะพอมีพอกิน รายต่อวันวันละ ประมาณ 200 บาท

ลักษณะครอบครัว

บิดาและมารดาของนายเจนหย่าร้างกันตั้งแต่เยาวชนอายุ 12 ปี โดยปัจจุบันพักอาศัยอยู่กับมารดา ซึ่งค้าขายอาหารเล็กๆ น้อยๆ อยู่ในชอยดังกล่าว ส่วนบิดาของนายเจนได้แยกออกไปมีครอบครัวใหม่ และไม่ได้ติดต่อกับบ้านของนายเจนมาเป็นเวลานานแล้ว

สภาพเศรษฐกิจและสังคม

เพื่อนที่นายเจนคบหาส่วนมากเป็นเด็กในละแวกบ้านเดียวกัน ไม่เคยเล่นกีฬาประเภทใดเลย มีว่สมเสพยาบ้าเพียงอย่างเดียว และขายยาบ้าไปด้วย ซึ่งมารดาของนายเจนทราบเป็นอย่างดีว่าตนเสพยาบ้า ได้ขอร้องให้นายเจนเลิกเสพหลายครั้ง นายเจนก็พยายามเลิกแต่ไม่สามารถเลิกได้เนื่องจากไม่สามารถฝืนความต้องการทางร่างกายและจิตใจได้ ซึ่งครั้งแรกที่เสพยาบ้า มีเพื่อนซึ่งอยู่ข้างบ้านชวนไปเที่ยวเล่นที่บ้านของญาติเพื่อนซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียงกับบ้านพักของนายเจน และชักชวนให้นายเจนลองเสพยาบ้า ครั้งแรกที่เสพ มีอาการใจเต้นเร็ว ประสาทตื่นตัวและมีอาการเมาเคลิบเคลิ้มอารมณ์ดี เมื่อนายเจนเสพยาบ้านานเข้าก็เริ่มมีอาการต้องการมากขึ้น จึงรับยาบ้ามาขายเองบ้าง โดยนายเจนรับยาบ้าดังกล่าวมาจากชอยใกล้เคียง นายเจนซื้อยาบ้ามาเพื่อจำหน่ายในราคาเม็ดละ 45 บาท และนำมาขายปลีกในราคาเม็ดละ

ประมาณ 70-80 บาท โดยจำหน่ายยาที่บ้านของเพื่อนนายเจน นายเจนยืนยันว่าไม่มีผู้อื่นในครอบครัวอีก ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า มารดาของนายเจนให้การอบรมเลี้ยงดูนายเจนแบบพอสมควร นายเจนเคยเล่นการพนันประเภทไพ่ต่างๆ นายเจนไม่เคยดื่มสุรา หรือเสพยาเสพติดอย่างอื่นแต่อย่างใด เสพยาบ้าเพียงอย่างเดียวเท่านั้น นายเจนอยู่ฝึกอบรมในสถานฝึกดังกล่าวมานาน 1 ปีกว่า

ประวัติการกระทำความผิด

นายเจนกระทำความผิดเกี่ยวกับยานี้เป็นครั้งที่ 2 โดยในครั้งแรกนายเจนกระทำความผิดซื้อหาเสพยาบ้า นายเจนเคยเสพยาบ้ามาก่อนที่จะถูกจับกุมตัวในครั้งแรก โดยในครั้งแรกนายเจนเสพเมื่ออายุ 15 ปี สาเหตุที่เสพยาบ้า นั้นมาจาก ภายในซอยที่พักของนายเจนมีการจำหน่ายยาเสพติดประเภทยาบ้าเป็นจำนวนมากหลายราย ส่วนสาเหตุที่จำหน่ายยาบ้าเนื่องจากอยากที่จะหาเงินใช้เองไม่ต้องรบกวนมารดาของนายเจน

ความคิดเห็นต่อยาบ้า

นายเจนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับยาบ้าว่า เสพแล้วมีพิษต่อร่างกาย เสพแล้วมีอาการเมานาน สร้างเม้าซ่า จะทำให้มีความรู้สึกสบายใจเป็นอย่างมาก แต่เมื่อหมดฤทธิ์ยา และพกพวยาน้ำติดตัวไปได้ง่าย นายเจนมีความเห็นว่าถ้าต้องการเสพยาบ้าเมื่อใดสามารถหาซื้อยาบ้ามาเสพได้โดยง่าย เนื่องจากมีแหล่งขายจำนวนมาก และในขณะเดียวกันก็สามารถขายให้ลูกค้าได้ง่าย นายเจนอยากเลิกข้องเกี่ยวกับยาบ้าอีกตลอดไป ถ้านายเจนได้ออกไปใช้ชีวิตภายนอกจะทำหน้าที่ของลูกที่ดีช่วยเหลือมารดาของนายเจนทำงาน และจะเรียนหนังสือต่ออย่างแน่นอน นายเจนมีความคิดว่าจะแก้ไขปัญหากับยาบ้าโดย ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจตราจับกุมทำลายแหล่งผลิตให้หมดอย่าจับแต่ผู้เสพยาบ้าหรือจำหน่ายรายย่อยๆ เท่านั้น และประชาชนควรชี้เบาะแสให้เจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย

กรณีศึกษาที่ 7

ชื่อ	นายสน (นามสมมุติ)
อายุ	17 ปี
สถานฝึกอบรม	บ้านอุเบกขา
ข้อหา	จำหน่ายยาบ้า

ภูมิหลังส่วนบุคคล

นายสนอายุ 17 ปี ถูกจับกุมในข้อหาจำหน่ายยาบ้าเมื่อปลายปี พ.ศ. 2541 โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจได้นำตัวส่งฟ้องศาลเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมาย และศาลได้พิพากษาให้เข้ามาฝึกอบรมที่สถานพินิจบ้านอุเบกขานี้เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 ปัจจุบันนายสนอยู่บ้านอุเบกขามากกว่า 6 เดือนแล้ว

ลักษณะครอบครัว

สภาพครอบครัวของนายสน คือ เป็นลูกชายคนเดียว ไม่มีพี่น้องที่ไหน และบิดาเสียชีวิตไปตั้งแต่ นายสนยังเป็นเด็ก นับแต่นั้นเป็นต้นมานายสนก็อยู่กับแม่ตามลำพังเมื่อก่อนแม่ก็ให้ความรักและเอาใจใส่นายสนเป็นอย่างดี แต่ภายหลังแม่ไปแต่งงานใหม่ นายสนจึงย้ายไปอาศัยอยู่กับตาและยาย ที่บ้านตาตาย มีญาติพี่น้องอื่นอยู่กันหลายคน

สภาพเศรษฐกิจและสังคม

สภาพถิ่นที่อยู่อาศัยอยู่แถวบางกะปิ กรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นชุมชนไม่แออัด แม้ว่าจะมีผู้คนอาศัยกันอยู่บริเวณนั้นเป็นจำนวนมากก็ตาม

ประวัติการทำความผิด

สาเหตุที่นายสนเทพและจำหน่ายยาบ้าเพราะนายสนรู้สึกว่าเขาจะหนีไปคบหาเพื่อนที่ไม่ดี ชักชวนกันไปดื่มสุรา เล่นการพนัน ติดยาเสพติด และเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน เพื่อนของนายสนลองให้นายสนเสพยาบ้าบ้าง นายสนอยากลองตามเพื่อน เห็นว่าสนุกดี พอเสพแล้วก็ติด เมื่อติดแล้ว อยากเสพอีก แต่ไม่มีเงินซื้อยา จึงต้องขายยา ยาบ้าที่ซื้อมาแต่ละครั้งราคา 50 บาท และขายไปในราคา 100 บาท รายได้จากการขายยาบ้าดีมาก ซื้อได้ง่าย ขายก็คล่อง ทำให้เลิกไม่ได้ ถึงแม้จะรู้ว่าเสี่ยงต่อการถูกตำรวจจับก็ตาม

ความคิดเห็นต่อยาบ้า

นายสนมีความคิดเห็นว่า เมื่อเสพยาบ้าเข้าสู่ร่างกายภายในชั่วโมงแรกนั้น จะทำให้มีความรู้สึกสนุกสนานเพลินเพลินเป็นอย่างมาก ทำให้สบายใจสมองก็โล่งปลอดโปร่ง ยาบ้านี้ออกฤทธิ์เร็ว และสร้างเม้าซ่า แต่เมื่อฤทธิ์ยาหมดก็ทรมานอย่างมาก ทำให้อยากเสพอีก ไม่สามารถเลิกได้ นายสนอยากให้ยาบ้าหมดไป อยากให้ตำรวจกวาดจับกุมผู้กระทำความผิดให้เข้มงวด ทำลายแหล่งผลิตให้หมดสิ้นไป และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องก็ไม่ควรกระทำความผิดเสียเอง นอกจากนี้พ่อแม่และผู้ปกครองควรเอาใจใส่ให้ความรักและความอบอุ่นแก่เด็กให้มาก เป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เด็ก ไม่เสพยาบ้าให้เด็กเห็น ต้องหากิจกรรมให้เด็กทำ เช่น ดนตรี กีฬา พาออกไปเที่ยวพักผ่อน เวลาอยู่บ้านควรรับประทานอาหารพร้อมหน้ากัน เด็กจะได้รู้สึกอบอุ่น ไม่ว่าจะเหว และไมหันไปเดินทางผิดหรือคบหากับเพื่อนที่ติดยาเสพติด สูบบุหรี่ กินเหล้า และเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน

กรณีศึกษาที่ 8

ชื่อ	เด็กหญิงเยาว์ (นามสมมุติ)
อายุ	14 ปี
สถานฝึกอบรม	บ้านปราณี
ข้อหา	ครอบครองยาบ้า

ภูมิหลังส่วนบุคคล

เด็กหญิงเยาว์ อายุ 14 ปี เกิดเมื่อวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2528 บ้านเกิดอยู่จังหวัดสกลนคร แต่ตอนหลังมาอยู่กับพี่สาวที่กรุงเทพฯ เพื่อหางานทำ และได้เข้าไปมั่วสุมกับผู้ติดยาเสพติด จนในที่สุดก็ติดยาบ้า และถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดีตามกฎหมาย ซึ่งความผิดครั้งนี้ถือเป็นความผิดครั้งแรก ตำรวจได้นำตัวส่งฟ้องศาลและศาลพิพากษาให้มาอยู่และฝึกอบรมที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนบ้านปราณีเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2541 ปัจจุบันนี้ฝึกอบรมที่บ้านปราณีเป็นเวลาเกือบ 1 ปีแล้ว

ลักษณะครอบครัว

สภาพครอบครัวของเด็กหญิงเยาว์เป็นแบบครอบครัวใหญ่ คือ มีพี่น้องอาศัยกันอยู่หลายคน แม้ว่าพ่อแม่ของเด็กหญิงเยาว์จะมีชีวิตอยู่ด้วยกัน แต่เด็กหญิงเยาว์ก็ไม่ได้อยู่อาศัยกับพ่อแม่ แต่มาอยู่กับพี่สาว ที่เขย ลุงและน้ำที่กรุงเทพฯ สาเหตุที่ต้องจากบ้านเกิดที่จังหวัดสกลนครเข้ามาในกรุงเทพฯ เพราะครอบครัวมีน้องที่ต้องเลี้ยงดูอีกหลายคน จึงเข้ามาหางานทำ โดยมาทำงานรับจ้างตัดเย็บเสื้อผ้ากับพี่สาว

สภาพเศรษฐกิจและสังคม

สภาพถิ่นที่อยู่ของเด็กหญิงเยวร์มีลักษณะเป็นชุมชนแออัด อยู่แถวบางขุนเทียน มีคนมากมายหลายอาชีพ และอยู่ในละแวกที่มีผู้ติดยาเสพติด และขายยาเป็นจำนวนมาก ดังนั้นการที่เด็กหญิงเยวร์เข้าไปลองเสพยาเสพติด โดยเฉพาะยาบ้าจึงไม่ใช่เรื่องแปลกประหลาดแต่อย่างใด เพราะใครๆ ที่อยู่ในละแวกนั้นต่างก็ติดบ้าทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเด็กหรือผู้ใหญ่

ประวัติการกระทำผิด

สาเหตุที่เด็กหญิงเยวร์ถูกจับกุมในครั้งนี้เนื่องจากมียาบ้าไว้ในครอบครอง เด็กหญิงเยวร์เริ่มติดยาบ้าตั้งแต่อายุ 13 ปี เนื่องจากเพื่อนชักชวนให้ลองดู และตนเองก็ยังไม่เข้าใจถึงการณ์ว่ามันจะมีโทษร้ายแรง ไม่สามารถเลิกได้ง่ายๆ เพราะเห็นว่าพี่สาว พี่ชาย และญาติคนอื่นๆ ก็เสพยาบ้าทั้งนั้น พี่ชายก็ขายยาบ้าด้วย จึงทำให้เด็กหญิงเยวร์สามารถหามาเสพได้ง่าย ราคาที่ถูก ตกเม็ดละ 45 บาท

ความคิดเห็นต่อยาบ้า

เด็กหญิงเยวร์รู้ว่าการเสพยาบ้ามันไม่ดี ก็ต่อเมื่อเด็กหญิงเยวร์ติดมันจนไม่สามารถเลิกได้แล้ว ดังนั้นเด็กหญิงเยวร์จึงอยากให้ผู้ที่ไม่เคยทดลองเสพ พยายามอยู่ห่างไกลจากมัน และอย่าทดลองเมื่อมีใครมาชักชวน ต้องคิดก่อนให้ดี อย่าเชื่อใครให้มาก เพราะอาจถูกหลอกได้ ควรคบหาแต่เพื่อนที่ดี ไม่เที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน นอกจากนี้ผู้ใหญ่ควรให้คำแนะนำและให้ความรู้ถึงพิษภัยและโทษของยาเสพติด โดยเฉพาะยาบ้าด้วย เพื่อที่ว่าเด็กจะได้ไม่กล้าไปยุ่งกับยาเสพติด

กรณีศึกษาที่ 9

ชื่อ	นางสาวก้อย (นามสมมุติ)
อายุ	16 ปี
สถานฝึกอบรม	บ้านปราณี
ข้อหา	ครอบครองยาบ้า

ภูมิหลังส่วนบุคคล

นางสาวก้อย อายุ 16 ปี บ้านเกิดอยู่จังหวัดนนทบุรี ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดีตามกฎหมายในข้อหาครอบครองยาบ้าเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2541 ซึ่งความผิดครั้งนี้ถือเป็นความผิดครั้งที่สอง ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2540 ตำรวจได้นำตัวส่งฟ้องศาลและศาลพิพากษาให้มาอยู่และฝึกอบรมที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนบ้านปราณีเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2541 ปัจจุบันนี้ฝึกอบรมที่บ้านปราณีเป็นเวลา 1 ปีกว่าแล้ว

ลักษณะครอบครัว

นางสาวก้อยมีพี่น้องทั้งหมด 5 คน ตนเองเป็นลูกคนที่สี่ มีพี่ชาย 2 คน มีพี่สาว 1 คน และน้องสาวอีก 1 คน เมื่อสมัยเป็นเด็กพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ที่จังหวัดชัยนาท แต่ต่อมาย้ายออกมาพักอาศัยอยู่ตามลำพังกับเพื่อนชายแถวทำน้ำเจ้าพระยา จ. นนทบุรี

สภาพเศรษฐกิจและสังคม

สภาพถิ่นที่อยู่อาศัยมีลักษณะเป็นชุมชนไม่แออัด อาหารการกินอุดมสมบูรณ์ ผู้คนในละแวกก็เป็นคนดี มีความรู้และมีงานทำ

ประวัติการกระทำความผิด

สาเหตุที่นางสาวก้อยไม่อยู่กับพ่อแม่เพราะอยู่บ้านแล้วไม่มีความสุข โดนแม่ต่อว่าด่าเป็นประจำทุกวัน สมัยก่อนนางสาวก้อยก็ตั้งใจเรียนหนังสือดี กลับถึงบ้านเป็นเวลา ไม่มีตาค่ำ ต่อมาเมื่อเป็นวัยรุ่น รู้สึกว่าอยู่กับเพื่อนแล้วสนุกกว่า จึงไม่ยอมกลับบ้าน ชอบไปเที่ยวกับเพื่อนๆ ตามห้างสรรพสินค้า เที่ยวในตอนกลางคืน กลายเป็นคนที่ไม่ชอบเรียนหนังสือ เริ่มดื่มสุราและของมีเมาต่างๆ ภายหลังก็มาติดยาบ้าแต่พ่อแม่ พี่น้องไม่มีใครรู้ เมื่อทำตัวไม่ดี พ่อแม่ก็ว่ากล่าวหนักมาก จึงรู้สึกอึดอัดและออกจากบ้าน มาอยู่ตามลำพังกับเพื่อนชาย หาเลี้ยงตนเองโดยการทำงานโรงงาน มีรายได้เฉลี่ยวันละ 160 บาท

ความคิดเห็นต่อยาบ้า

นางสาวก้อยมีความเห็นว่า ปัจจุบันยาบ้าแพร่ระบาดออกไปมาก จึงอยากให้เด็กและนางสาวก้อยทุกคนคิดก่อนทำ และอย่าลืมงยาเสพติด เพราะมันไม่ดี เป็นผลร้ายต่อร่างกาย นอกจากนี้เด็กและเยาวชน ควรคิดถึงจิตใจของผู้ปกครองด้วย การกระทำเช่นนี้ ท่านอาจเสียใจก็ได้ แนวทางแก้ไขและป้องกันการแพร่ระบาดของยาบ้า คือ พ่อแม่และผู้ปกครองเด็กควรเอาใจใส่ต่อครอบครัว เพราะพวกที่ติดยาเสพติดส่วนหนึ่งก็มาจากครอบครัวแตกแยก หากเป็นไปได้อยากให้ทุกครอบครัวรักกันและไม่ควรคบเพื่อนที่เกเร นางสาวก้อยอยากบอกเพื่อนๆ ทุกคนว่า อย่าไปลองยาเสพติดเลย มันไม่ดีหรอก นางสาวก้อยไม่อยากให้เพื่อนๆ ต้องโดนตำรวจจับ เพราะติดคุกแล้ว ต้องทรมานไปตลอด ต้องคิดก่อนทำ อย่าทำแล้วค่อยคิด

กรณีศึกษาที่ 10

ชื่อ	นางสาวไอ้ (นามสมมุติ)
อายุ	15 ปี
สถานฝึกอบรม	บ้านปราณี
ข้อหา	เสพยาบ้า

ภูมิหลังส่วนบุคคล

นางสาวไอ้ อายุ 16 ปี บ้านเกิดอยู่จังหวัดลำปาง ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดีตามกฎหมายในข้อหาเสพยาบ้าเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2541 ซึ่งความผิดครั้งนี้ถือเป็นความผิดครั้งแรก ตำรวจได้นำตัวส่งฟ้องศาลและศาลพิพากษาให้มาอยู่และฝึกอบรมที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนบ้านปราณีเมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2541 ปัจจุบันนี้พักอยู่อาศัยที่บ้านปราณีเป็นเวลา 1 ปีกว่าแล้ว

ลักษณะครอบครัว

นางสาวไอ้มีพี่น้องทั้งหมด 3 คน ตนเองเป็นลูกคนที่สาม มีพี่ชาย 2 คน บิดามารดามีชีวิตอยู่แต่อยู่อย่างร้างกันตั้งแต่อายุได้ 10 ปี หลังจากนั้นตนเองก็อาศัยอยู่กับแม่ตา ยาย และพี่ชายอีกสองที่กรุงเทพฯ

สภาพเศรษฐกิจและสังคม

นางสาวไอ้เข้ามากรุงเทพฯ เพื่อมาหางานทำ ถ้าอยู่ที่ลำปางก็ไม่มีรายได้อะไรตอนนี้ครอบครัวมีรายได้ดีขึ้น โดยยายกับแม่ช่วยกันขายข้าวแกงที่ตลาดแถวบางแค ส่วนที่ชายคนโตไปขับรถมอเตอร์ไซด์รับจ้างในซอยที่อาศัยอยู่ พี่ชายคนรองไม่ได้ทำงานอะไร รายได้ครอบครัวตกเดือนละ 4000-5000 บาท สภาพที่ที่อยู่อาศัยก็เป็นชุมชนไม่แออัด คือ มีรั้วรอบขอบชิด บ้านแต่ละหลังมีอาณาเขตบริเวณที่ชัดเจน มีความสะอาด

เป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่ตลอดเวลา บุคคลที่อยู่ในชุมชนส่วนมากประกอบอาชีพที่หลากหลาย เช่น ช่างราชการ ค้าขาย นักธุรกิจ เกษตรกร โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพที่มั่นคง

ประวัติการกระทำความผิด

สาเหตุที่เข้าไปเสพยาบ้า เพราะเพื่อนที่โรงเรียนเอามาให้ลอง นางสาวไอคิดว่า เป็นเรื่องสนุก และอยากรู้ว่าถ้าลองเสพยาบ้าแล้วจะเป็นอย่างไร เพราะยังไม่เคย เคยลองแต่บุหรี่

ความคิดเห็นต่อยาบ้า

หลังจากได้ทดลองเสพยาบ้าแล้ว นางสาวไอมีความเห็นว่าเมื่อเสพยาบ้าแล้ว ทำให้ไม่่วงนอน รู้สึกคึกคัก ไม่อยากรับประทานอาหาร แต่ปากจะแห้ง ทำให้ต้องเลียริมฝีปากบ่อยๆ สำหรับการป้องกันและแก้ไขการแพร่ระบาดของยาบ้า นางสาวไอมีความเห็นว่า ทุกคนในครอบครัวควรมีความรักใคร่ผูกพัน มีความเห็นใจซึ่งกันและกัน รู้จักให้อภัย ยิ้มแย้มแจ่มใส แต่พ่อแม่ไม่ควรตามใจเด็กหรือบุตรหลานมากเกินไป ควรให้คำปรึกษาเด็กหรือบุตรหลานของท่านเมื่อเขามีปัญหาทุกครั้ง และควรพาเด็กไปเปิดหูเปิดตา พาไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ นอกบ้านบ้าง นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจควรกวาดล้างและดูแลตามสถานที่ต่างๆ ให้มากกว่านี้

4.3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการการสัมภาษณ์

สาเหตุของการติดยาเสพติดประเภทยาบ้าในเด็กและเยาวชน

1. ถูกชักชวน เนื่องจากเยาวชนมี สัญชาติญาณ ต้องการอยู่ร่วมกัน ต้องการได้รับการยกย่อง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมของหมู่คณะ ฉะนั้น ถ้าเพื่อนชัก

ชวนให้ลองยอมจะขัดไม่ได้ ด้วยต้องการการยอมรับจากเพื่อนและความ
อยากรู้ อยากเห็น อยากลองด้วย จึงง่ายต่อการชักชวน

2. ความกดดันในครอบครัว เช่น

- พ่อแม่ทะเลาะกันทุกวัน เขาชวนเกิดความรำคาญ เบื่อบ้านจึงออกไปคบ
เพื่อนนอกบ้านจนกว่าจะถึงเวลานอน จึงกลับบ้าน และในที่สุดก็ไปสูยา
เสพติด
- พ่อแม่หย่าร้าง ต่างคนต่างมีภรรยาหรือสามีใหม่ ทำให้ขาดความสนใจ
ในลูกเท่าที่ควร ความน้อยใจว่าพ่อแม่ไม่รักลูก รู้สึกว่าเหว่ จึงหันไปสูยา
เสพติด
- พ่อแม่ไม่เข้าใจลูก คิดว่าลูกต้องการเพียงเงิน หรือต้องการอะไรก็หาให้
ไม่มีเวลาเอาใจใส่ ให้ความสนิทสนม หรือมีกิจกรรมร่วมกัน ลูกต้องการ
ให้พ่อแม่ยกย่องเมื่อทำดี ต้องการพูดคุยเล่าเรื่องต่างๆ แต่พ่อแม่มีภาระ
กิจมาก เป็นเช่นนี้บ่อยๆ ลูกก็เสียใจ กลายเป็นคนเงียบขรึม ว้าเหว่ และ
ไปสู่การใช้ยาเสพติดได้
- พ่อแม่แสดงออกในการรักลูกไม่เท่ากัน

3. ความจำเป็นในอาชีพ เช่น ทำงานกลางคืน และใช้ยาแก้ปวด หรือย้อมใจให้ เกิดความกล้า

4. ปัญหาเศรษฐกิจ เช่น ช่วยครอบครัว โดยการส่งยาเสพติด แต่ด้วยอยู่ใกล้ติด ยา ในที่สุดจึงเป็นทั้งผู้ส่งและผู้เสพยาเสพติด

5. สิ่งแวดล้อม บ้านอยู่ในแหล่งค้ายาเสพติด หรือมีผู้ใกล้ติดติดยา จึงพลาดตก ไปเป็นทาสของยาเสพติด หรือเลิกเสพยาแล้วแต่สังคมไม่ยอมรับ จึงกลับไปสู สังคมยาเสพติดเช่นเดิม

6. ขาดความรู้เรื่องยาและยาเสพติด หรือขาดความตระหนักในพิษภัยยาเสพ ติด ทำให้พลาดตกเป็นเหยื่อทดลองยาและติดยาในที่สุด

โทษของการติดยาเสพติดประเภทยาบ้า

1. โทษต่อผู้เสพ ยาเสพติดทำลายผู้ติดทั้งร่างกายและจิตใจ ดังนี้
 - ทำให้สุขภาพทรุดโทรม มีโรคแทรกต่างๆ เกิดขึ้น เช่น ตับแข็ง วัณโรค โรคผิวหนัง
 - เสียเงินเพื่อซื้อหายาเสพติดมาเสพให้ได้
 - เป็นบุคคลไร้สมรรถภาพทั้งร่างกายและจิตใจ เฉื่อยชา เกียจคร้าน บางคนทำงานไม่ได้
 - บุคลิกภาพไม่ดี มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในทางที่ไม่ดีและอาจประสบอุบัติเหตุได้ง่าย
 - มีโทษตามกฎหมาย

2. โทษต่อครอบครัว
 - ทำให้ครอบครัวหมดความสุข และเป็นภาระต่อบุคคลในครอบครัว
 - ทำความเดือดร้อนให้ครอบครัว และเสียเศรษฐกิจครอบครัว

3. โทษต่อสังคมหรือชุมชน
 - เป็นที่รังเกียจของสังคมหรือชุมชน ไม่มีใครคบด้วย เข้าสังคมไม่ได้
 - เป็นอาชญากร เพราะผู้ติดยาต้องพยายามหาวิธีการให้ได้มาเสพ เมื่อไม่มีเงินซื้อ แรกๆ อาจยืมเพื่อน ต่อมาเพื่อนไม่ให้ อาจลักขโมย ก่อคดีอาชญากรรมได้ง่าย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย